

La llegenda de Santa Jorgina

Temps era temps, en un barri molt i molt llunyà, hi havia un drac amb cara de maleït que sobrevolava tots els edificis. Aquell animaló feia por de veure, ja que mentre volava treia foc per la boca i fum pel nas. Espantava tant a grans com a petites sense distinció, i fins i tot als animals!

Perquè no fes mal a tothom i tenir una mica de pau, el barri va decidir donar-li per menjar un parell d'aliments frescos cada dia del Mercat de la Marina com; tomàquets, bledes, carxofes... Però, va arribar un dia que ja no quedava cap aliment per donar-li i llavors el veïnat, abans que no cremés tota la ciutat i no tenir cap desgràcia, van decidir que cada dia, farien un sorteig. En aquest sorteig es decidia quina persona seria la següent que es menjaria la fera ferotge!

Un dia la mala sort va fer que li toqués a la Jorgina, i això va fer que el seu pare es posés molt trist, ja que era la seva única filla i l'havia de devorar el drac. El pare de la Jorgina volia amagar a la seva filla, però li va ser impossible, pel fet que la decisió era clara i els veïns i veïnes van anar fins a casa seva per tal que anés a entregar-se al drac.

La Jorgina tota valenta va anar davant del drac i quan el drac va obrir la boca per començar a menjar-se-la, ell va començar a mirar profundament amb cara de tristesa i la Jorgina li va preguntar:

—Drac, perquè sempre estàs tan enfadat i ho cremes tot?

El drac li va respondre:

—Es que ningú m'estima, i tothom es pensa que sóc dolent.

La Jorgina i el drac van passar hores parlant i es van fer molt amics. Quan de sobte, va aparèixer un cavaller amb el seu cavall blanc tot decidit, tal i com marca la tradició, volia matar el drac i salvar a la noia i fins i tot li va fer una petita ferida al drac.

La princesa li va dir:

Cavaller, moltes gràcies per intentar salvar-me la vida, però el drac no és dolent, no li facis cap mal. El drac l'únic que vol és que algú l'estimi i també vol tenir amics i amigues. I m'ha dit que a partir d'ara ja no farà mai més mal a ningú perquè jo t'estimaré per sempre!

De la ferida del drac li va sortir una miqueta de sang, i d'aquesta sang, van néixer un munt de roses, que la Jorgina, el cavaller i el drac van regalar a tots els veïns i veïnes que es trobaven atrapats dins de la cova del drac. Eren totes les persones que els havia tocat el sorteig per tal de ser l'aliment del drac, però el drac no s'havia menjat a cap, era un drac bo!

Al barri tothom estaven molt contents.

La gent del poble cridava: Visca la Jorgina!

I... conte contat, conta acabat.

(La Marina 2020)

